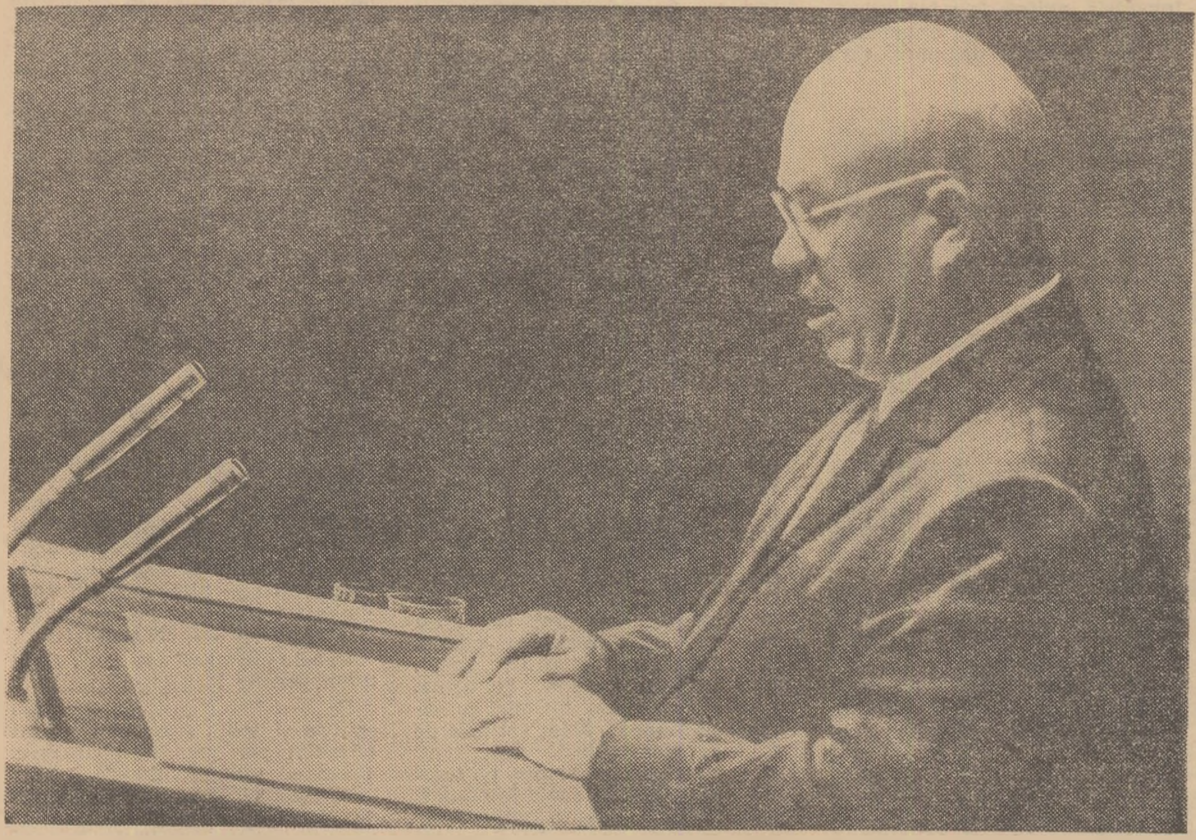
Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XII Nr. 39 (771) * joi 29 septembrie 1960 * 8 pagini 30 bani

Pacea popoarelor

N. S. Hrușciov rostindu-și istorica cuvîntare de la înalta tribună a O.N.U.

La 20 septembrie și-a început lucrările la New York a XV-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. — cel mai important eveniment din istoria acestei organizații internaționale.

Deosebita răspundere ce revine actualei sesiuni a O.N.U. este legată mai cu seamă de sarcinile mărețe ce și le asumă — acelea de a limpezi relațiile internaționale. Un motiv deosebit, pentru care popoarele iubitoare de pace își pun multe și mari speranțe în actuala sesiune O.N.U., este inițiativa grandioasă a U.R.S.S., care a propus ca, de data aceasta, delegațiile tuturor țărilor la O.N.U. să aibă în fruntea lor pe conducătorii guvernelor sau pe oamenii politici de cea mai mare răspundere din aceste țări. Hotărîrea guvernului U.R.S.S. de a numi în fruntea delegației sale pe N. S. Hrușciov, eminent luptător pentru pacea popoarelor, a fost primită în întreaga lume cu o uriașă satisfacție și cu mari speranțe. Statele socialiste și alte state, care duc o politică de pace, au apreciat inițiativa guvernului U.R.S.S.

Conduse de dorința sinceră de a asigura în lume pacea, aceste țări au trimis de asemenea în fruntea delegațiilor lor oameni cu cea mai înaltă răspundere. In felul acesta, actuala sesiune a Adunării Generale este cea mai reprezentativă adunare de oameni de stat din perioada de după război.

La actuala sesiune a Adunării Generale O.N.U., 15 tinere state care și-au cîștigat de curînd independența au fost primite ca membre ale O.N.U. De acest lucru

(Continuare în pag. 5-a)

ÎN PRIMELE ZILE

Vacanța a rămas undeva, departe. Noile impresii, problemele unei noi clase lasă prea puțin timp pentru amintirile zilelor de vacanță. La Școala de 7 ani nr. 26 din București am aflat că impresiile sînt foarte multe. Unele manuale au fost răsfoite pînă la ultima pagină, iar pe caiete au și fost scrise primele lecții.

CLASA a V-a A

Anul trecut, detașamentul clasei a IV-a A a deținut titlul de fruntaș pe unitate. Fiecare pionier învăța bine, era disciplinat. Cu toții se străduiau să-și îndeplinească condițiile cerute de distincțiile pionierești. Aceeași strădanie îi caracterizează și acum. Am asistat la o oră de gramatică și m-am bucurat văzînd că fiecare pionier răspundea bine la întrebările tovarășului profesor, că fiecare voia să iasă la tablă, să scrie propoziții fără greșeli.

— Se mai pune apostrof în scrierea noastră? întrebă tovarășul profesor.

Un moment de liniște, apoi:

— Nu! Acum se pune numai cratimă. Apostrof se pune numai în cazuri excepționale.

— Ai dreptate, Rodica, așa este. Și, în vocea profesorului, simți mulțumirea pentru cunoștințele dragilor săi prieteni.

FIZICA

La lecția de fizică, în clasa a VI-a, se discută despre materie, despre molecule, despre forța lor de coeziune, despre spațiile intermoleculare. Răspunsurile Lilianei Nadolu sînt sigure și calme. Adică, au calmul celui care o dată pătruns în tainele cărții este convins că dă răspunsul cel bun. Francisca Iliescu are un maculator impresionant: cu creionul ia notițe, cu stiloul și rigla subliniază titlurile și definițiile. Mă gîndesc că disciplina și ordinea ei o vor ajuta în viață.

AVEM COLEGI NOI

În clasa a VII-a D au venit doi colegi noi: Mihaela Subțirelu și Gheorghe Cimpoca. Familia Cimpoca a primit de curînd un frumos apartament în noile blocuri I.T.B. de pe Șoseaua Ștefan cel Mare. Băiatul se simte bine în mijlocul noilor colegi. Numai că, luat cu joaca, a cam uitat de învățătură. Pionierii din detașament l-au prevenit din timp: „Sîntem prieteni, ne jucăm, însă învățătura este obiectivul nr. 1 al întregului detașament. Să nu uiți asta". Cuvintele colegului său Virgil Dumitrescu l-au pus pe gînduri. Va trebui să-și alinieze pasul în cadența întregului detașament.

★

Preocupări școlărești, frămîntări, voință, multă voință, Așa se începe un an bun.

E. SKIBINSKY

In cinstea alegerilor pionierești

● Multe și frumoase sînt acțiunile organizate de pionierii de la Școala medie nr. 2 „Frații Buzești" din Craiova, în cinstea apropiatelor alegeri ale activelor pionierești. Astfel, la panoul „Alegerile pionierești" au și început să apară articole despre pregătiri. Fiecare detașament a organizat vizite în întreprinderi. La camera pionierilor, zilnic, vin pionieri și citesc cărți, pun la punct jurnalele de zi. In cinstea alegerii activului pionieresc copiii pregătesc albume ce oglindesc realizările regimului de democrație populară și viața fericită a copiilor.

● La Școala medie nr. 1 din Iași, în cinstea alegerilor, pionierii au înființat o brigadă artistică și au în pregătire o expoziție cu obiecte lucrate de ei în timpul vacanței. In clase, pe culoare, panouri pe care scrie „Să-i alegem pe cei mai buni!", „V-ați gîndit la noul președinte?" mobilizează pe toți pionierii. Săptămîna de la 19 la 25 septembrie a fost închinată strîngerii fierului vechi și deșeurilor de bumbac.

● În unitatea de pionieri de la Școala de 7 ani nr. 1 din Baia Mare, pionierii au învățat frumoase cîntece pionierești printre care „Pionieri, fruntea sus", „E roșie cravata mea ca focul", „Partid iubit, părinte bun" etc. In detașamente s-a discutat despre Regulamentul organizației de pionieri iar pionierii clasei a V-a B au lansat chemarea „Pentru cea mai frumoasă sală de clasă". La gazetele de perete, în articole interesante se vorbește despre apropiatele alegeri ale activului pionieresc.

Pe marginea adunării pionierilor din Orașul Stalin

Ne scriu cititorii

E ora 11. In școala noastră se difuzează „Scînteia pionierului". Pionierii, dornici de noutăți, au început să răsfoiască gazeta.

„Ne-au luat-o înainte!" o auzim pe pioniera Veronica Ștefan din clasa a VII-a C, președinta detașamentului. In toate clasele pionierii s-au așezat în bănci. In clasa a VII-a C, Veronica a început să citească în fața întregii clase articolul „Angajamentul nostru" semnat de pionierii de la Școala de 7 ani nr. 15 din Orașul Stalin.

— Dragi colegi, a început să vorbească președinta detașamentului, după ce a citit articolul, bucuria noastră de anul acesta a fost la fel de mare ca și aceea a colegilor noștri de la Orașul Stalin. Datorită grijii părintești a partidului nostru drag, noi, ca și alți copii din diferite colțuri ale țării, am simțit bucuria intrării într-o școală nouă și frumoasă. Școala noastră e o școală mare, cu 24 de săli de clasă, cu laboratoare, cu ateliere și cu curte mare și frumoasă. Alături de această mare bucurie, și nouă ni s-a adăugat bucuria de a primi manuale gratuit. Noi, pionierii detașamentului clasei a VII-a C; ne alăturăm angajamentului luat de pionierii de la Școala de 7 ani nr. 15 din Orașul Stalin. Vom căuta ca prin comportarea noastră, prin felul de a învăța, prin activitatea pionierească pe care o vom desfășura în cursul acestui an școlar, să mulțumim din inimă părintelui nostru drag, Partidul Muncitoresc Romîn.

Cuvintele Veronicăi au fost primite cu bucurie de toți pionierii. Ei au promis să respecte întocmai angajamentul exprimat în numele lor de către președinta detașamentului. Asemenea adunări au avut loc, în urma articolului din „Scînteia pionierului", în toate detașamentele. Cei 1.000 de pionieri din unitatea noastră sînt hotărîți să muncească și să învețe astfel încît să dovedească prin fapte că merită grija care li se acordă.

VERONICA ARGHIRESCU
președinta unității de pionieri de la Școala de 7 ani nr. 56, București

Poștașul a adus mult așteptatele ziare și reviste. Copiii de la Școala de 7 ani din comuna Ciolpani, raionul Snagov, le-au răsfoit cu nerăbdare.

Privirile lor s-au oprit pe pagina întîia a „Scînteii pionierului" unde era angajamentul pionierilor de la Școala de 7 ani nr. 15 din Orașul Stalin. Toți pionierii din școală se alătură acestei chemări și își iau angajamentul să învețe bine, să păstreze cu grijă manualele școlare.

Din viața pionierească

La camera pionierilor

O dată cu începerea anului școlar, copiii reamenajează camera pionierilor, aduc noi obiecte frumoase, o pregătesc pentru activități interesante.

Pionierele din fotografie lucrează la fotomontajul „Pregătiri pentru distincțiile pionierești".

Cum se desfășoară alegerea președintelui de detașament

„...Eram aliniați în careu și cîntam „Azi e zi de sărbătoare". Deodată, ușa s-a deschis: era adus steagul detașamentului. Nu numai noi eram emoționați, ci și tovarășii invitați la adunare: tovarășul secretar al organizației U.T.M., tovarășa dirigintă, tovarășul director...

Pe urmă, Matei, președintele detașamentului, a dat o comandă scurtă. Președinții de grupă s-au desprins din careu și au înaintat spre el. La darea raportului, cuvîntul „absent" n-a fost pomenit de nimeni. Cine ar fi putut să lipsească? Doar fiecare dintre noi așteptase cu drag adunarea!

Apoi, Matei a dat raportul său de președinte de detașament tovarășei instructoare.

— Tovarăși pionieri, a spus dînsa după aceea, scopul adunării noastre este alegerea noului președinte de detașament. Nădăjduiesc că v-ați pregătit cum se cuvine pentru a lua parte la discuții. Dar mai întîi, să-l ascultăm pe Matei.

Matei a deschis, roșu de emoție, jurnalul detașamentului și a început să citească. Mai întîi — nici nu s-ar fi putut altfel — a fost vorba despre învățătură. Cum ne-am ajutat între noi, cum am reușit ca la sfîrșitul anului în întreg detașamentul să nu fie nici o notă sub 7... Pe urmă, despre distincții: mai mult de jumătate dintre noi am primit „Carnetul pionierului". Il ascultam pe Matei și parcă ne vedeam din nou în frumoasele excursii care au fost. Matei n-a trecut cu vederea nici colectarea fierului vechi, nici strînsul spicelor... Pe urmă, neuitatele vizite și întîlniri cu oameni ai muncii... Apoi, focurile de tabără, concursurile sportive... Dar Matei a citit și din jurnalul unității și anume acele însemnări care vorbeau despre acțiuni la care participase și detașamentul nostru.

Și, totuși, după ce Matei a terminat, mulți dintre noi am cerut cuvîntul. Fiecare voia să completeze ceva, să spună ce ar dori să facem în viitor. Unul a propus să organizăm o seară de matematică distractivă, altul să alcătuim machetele celor mai frumoase construcții noi din orașul nostru...

Tovarășa instructoare, care-și notase propunerile din adunările de grupă dar și pe cele de acum, a citit apoi programul de activități. Noi l-am ascultat bucuroși și l-am aprobat din toată inima.

A sosit clipa cea mai importantă: propunerea noului președinte. In numele președinților de grupă, Ionel a spus că e de părere să fie ales tot Matei. Pionierii au cerut cuvîntul. Cu toții i-au dat dreptate lui Ionel. Matei învață bine, are inițiativă, nu se dă înapoi din fața nici unei greutăți. Dorința sa e să-i semene întrutotul tatălui său, unul dintre cei mai buni sudori ai uzinei din orașul nostru. Totuși, băieții i-au atras atenția lui Matei că nu procedează cu judecată în toate împrejurările. De pildă, atunci cînd Georgel, colegul de bancă și prietenul său a luat o notă slabă la aritmetică, i-a spus că pînă nu și-o îndreaptă nu mai vorbește cu el decît despre... aritmetică. Despre altceva — filme, cărți, sport — nimic. Cu alte cuvinte, l-a jignit. Putea să-l ajute și fără să fie atît de aspru!

In cele din urmă toți am ridicat mîna pentru Matei.

Pe urmă, au răsunat din nou goarna și toba. Adunarea a luat sfîrșit cu ceremonialul pionieresc. Eram cu toții emoționați.

Firește, încă nu ne-am despărțit. Pregătiserăm din vreme un frumos program artistic...".

N. R. Dragi cititori, adunarea despre care a fost vorba mai sus încă nu s-a desfășurat. Ea va avea loc într-una din zilele lunii octombrie. Pregătindu-vă din vreme, veți putea ține și voi asemenea adunări reușite.

Ne pregătim pentru EXAMENE!

Abia trecuseră două săptămîni de la începerea anului școlar, abia fusese alcătuit orarul, cînd pe adresa clasei a șaptea sosi în școală un plic mare, de hîrtie galbenă, groasă, cu peceți de ceară roșie dar fără... timbre. Paznicul școlii, impresionat de acest plic neobișnuit, ținu să-l aducă personal, într-una din pauze, în clasa a șaptea. Firește, uimirea și curiozitatea copiilor n-au cunoscut margini. Andrei, președintele detașamentului, a întors plicul pe toate părțile, încercînd să ghicească de unde vine, dar n-a reușit. Inconjurat de colegi, l-a desfăcut grijuliu, scoțînd la iveală o foaie scrisă cu litere mari, ce imitau slova hrisoavelor domnești din vechime. Conținutul însă nu părea de loc atît de... arhaic, ba, dimpotrivă, nu numai că era foarte actual, dar se ocupa chiar și de viitor. Căci iată ce scria în acel „hrisov":

„Tovarăși pionieri și școlari din clasa a șaptea.

Ați început un nou an de învățătură; este ultimul pe care-l veți petrece în școala noastră. La capătul lui vă așteaptă examenul de absolvire. V-ați gîndit care este datoria voastră? Iat-o: să învățați astfel încît să faceți cinste școlii și unității de pionieri. Plecînd din școala noastră, să lăsați un bun exemplu elevilor mai mici! Faceți, prin notele ce le veți obține și prin întreaga voastră comportare, dovada educației primite timp de cinci ani în organizația de pionieri. Acest ultim an pe care-l veți petrece în școala noastră să încununeze întreaga voastră muncă de pînă acum, să fie cel mai bogat, cel mai rodnic! Gîndiți-vă încă de pe acum la examenul de absolvire și pregătiți-vă cum se cuvine. Avem încredere în voi. Așteptăm primele rezultate bune.

Colectivul de conducere al unității".

Cînd Andrei a terminat de citit, toți copiii s-au îngrămădit să vadă scrisoarea, să țină plicul în mînă. Cițiva s-au mirat, iar Victor a rîs:

— Asta-i ideea lui Radu Negulescu, președintele unității. Lui îi vin mereu în cap trăsnăi de-acestea!...

Andrei însă s-a supărat:

— De ce trăsnăi? Tu, Victore, uiți că ți-ai trecut cu chiu cu vai, corigența la matematică! In scrisoare ar fi trebuit să fie vorba și despre tine. „Aveți grijă de Victor, să nu vă facă de rîs și anul acesta", așa aș fi scris eu!

Victor se înroși ca focul:

— Gata, ai și început să strigi! De unde știi că o să vă fac de rușine? Ce-a fost, a fost, ce să mai vorbim! Poate că anul acesta am să iau la matematică note mai bune decît tine.

Victor tăcu o clipă, apoi continuă:

— Iată ce propun: să publicăm la gazeta de perete un răspuns al întregului detașament la scrisoarea colectivului de conducere al unității. Răspunsul ar putea să înceapă așa: „Noi, pionierii și școlarii din clasa a șaptea, ne angajăm ca prin felul în care vom învăța în acest an să facem cinste școlii și unității de pionieri". Ce părere aveți?

Toți au găsit că ideea lui Victor e foarte bună.

Pionierii l-au rugat ca, împreună cu Andrei, să aștearnă cît mai degrabă pe hîrtie răspunsul.

S. ALEXANDRU

În CAREU

Motto: Lui Gigel Stanciu din comuna Stîlpeni, Reg. Pitești

Il cunoașteți pe Gigel?
Cică, e grozav de tare...
N-ar putea să se măsoare
Nici un băiețaș cu el.

Respectuos nevoie mare,
Nici privirea nu-și ridică.
Doar așa, din întîmplare
Se mai ceartă cu bunica.

Prin Stîlpeni dacă-ntîlnește
Vreun școlar mai slab ca el,
Arde inima-n Gigel
Să-l ajute... și-l plesnește.

Cartea însă-l obosește —
Oricît ar fi el de tare —
De aceea, mi se pare,
Niciodată nu citește.

Iată! Asta e Gigel
Și la școală și acasă.
Voi, colegii lui de clasă,
Ce părere-aveți de el?

M. CALIN

Fiindcă-i „as" în politețe,
Șade tolănit la soare
Și privește cu „tristețe"
Cum bunica stă-n picioare.

In tramvai se îmbulzește
Cînd zărește-un scaun gol
Il ocupă și gîndește:
Ofer locul cînd... cobor.

Dac-așa e felul său!?...
Se respectă! Dar se pare
Că aici ca un „erou"
Stă și dînsul în picioare...

UN APEL CU LARG RASUNET

Intre 15—17 septembrie s-au întrunit la Moscova 142 de reprezentanți ai diferitelor organizații de tineret, studenți, religioase, sindicale, sportive, de copii și ai altor organizații din 60 de țări. Aici s-a constituit Comitetul internațional al Forumului Mondial al Tineretului. S-a ales Consiliul Comitetului internațional al Forumului și secretariatului permanent.

Participanții la ședința de constituire a Comitetului internațional de sprijinire a Forumului Mondial al Tineretului au adresat o scrisoare deschisă tuturor tinerilor și tinerelor, tuturor organizațiilor de tineret, studenți, copii, tuturor organizațiilor care își desfășoară activitatea în rîndurile tineretului, tuturor activiștilor pe tărîm social și religios, oamenilor de știință, tehnicienilor, profesorilor, oamenilor de cultură, de artă, sportivilor, deputaților, parlamentarilor, consiliilor municipale, tuturor celor preocupați de soarta tineretului.

Arătînd scopul măreț al organizării Forumului Mondial al Tineretului, în scrisoare, printre altele, se spune : „Tineretul se pronunță cu hotărîre pentru pace, împotriva politicii cercurilor imperialiste". Iar mai departe : „Tineretul poate — și sentimentul de răspundere în fața societății trebuie să-l oblige — să aducă o contribuție la rezolvarea problemelor care stau în fața întregii societăți umane". Principalele teme — se arată mai departe în scrisoare — care urmează să fie discutate la Forum, sînt : 1. Tineretul, înțelegerea reciprocă, colaborarea și coexistența pașnică ; 2. Tineretul, lupta împotriva colonialismului și imperialismului, pentru independența națională și problemele păcii ; 3. Tineretul și dezarmarea ; 4. Tineretul, drepturile și obligațiile lui în societate ; 5. Tineretul și progresul.

Pentru ca aceste principale probleme, precum și altele cu care programul Forumului Mondial al Tineretului va fi completat și dezvoltat, să fie dezbătute de către reprezentanții tuturor organizațiilor de tineret, precum și în scopul de a se sprijini participarea la Forum a tineretului din toate țările slab dezvoltate și din țările care se află în condiții deosebit de grele, Comitetul internațional pentru sprijinirea Forumului a adoptat hotărîrea de a crea un fond internațional al Forumului pe calea strîngerii de fonduri în rîndurile organizațiilor precum și diferitelor persoane care sprijină propunerea de organizare a Forumului. In continuare, scrisoarea se adresează tineretului din întreaga lume, căruia îi cere să participe activ la pregătirea și desfășurarea Forumului Mondial al Tineretului. In încheiere, participanții la ședința de constituire a Comitetului internațional de sprijinire a Forumului Mondial al Tineretului își exprimă profunda nădejde că Forumul Mondial al Tineretului va constitui o nouă contribuție importantă a tinerei generații la lupta tuturor popoarelor pentru pace, pentru independență națională, pentru libertate și democrație, pentru rezolvarea tuturor problemelor vitale ale tineretului.

Manifestîndu-și năzuința pentru pace și prietenie, pentru înțelegere reciprocă, tineretul din patria noastră a primit cu viu interes ideea organizării — din inițiativa tineretului sovietic — a Forumului Mondial al Tineretului.

Un prieten prețios

Geta s-a obișnuit să se scoale singură dimineața, aproape că nu mai are nevoie de sunetul ceasului deșteptător. Nicușor e mai mic, lui îi vine mai greu...

— Nicușor, Nicușor, trezește-te ! îi spune Geta, trăgîndu-i plapuma de pe ochi. Nicușor mormăie ceva ; nici gînd să se scoale.

— Hai, somnorosule, ți-ajunge, insistă din nou Geta și-l trage jos din pat. Acum, după mine, începem : unu, doi, trei, patru... unu, doi, trei, patru...

Nicușor aleargă în jurul mesei, ridicîndu-și din cînd în cînd pantalonii de la pijama.

— Unu, doi, trei, patru... gata. Așa-i că ți-a trecut somnul ? Acum du-te și te spală, vin și eu numaidecît, numai să aranjez patul.

Și, în timp ce deretică, privește cu atenție o foaie de hîrtie, scrisă mărunt, aninată în perete...

E ora 8. Geta și Nicușor își beau cafeaua cu lapte în bucătărie. Frățiorul lor, Mircea, are numai cinci anișori, e cel mai „mare" din casă. Acum stă în capul mesei și-și soarbe cafeaua cu poftă. Lucia și Mărioara, surorile mai mari, sînt la școală, au cursuri dimineața.

— Nicușor, tu du-te și-ți fă pantofii. Eu spăl ceștile, aranjez puțin prin bucătărie, apoi trag o fugă prin piață să cumpăr cîte ceva. Tu o să stai cu Mircea, mămica nu se simte bine și trebuie s-o ajutăm, spune Geta grijulie.

De la ora 9, cei doi încep să-și pregătească lecțiile. Geta este în clasa a VI-a iar Nicușor, într-a II-a. In acest an, Geta a făcut pentru prima oară cunoștință cu noi materii. Acum stă cu Nicu la masă, în camera lor, și-și fac temele : Nicușor — la aritmetică, Geta — la istorie. Soneria sună cu insistență. Geta privește din nou foaia din perete.

— Ai venit tocmai la timp, Mihăiță, chiar acum mi-am terminat lecțiile la istorie, îi spune ea, în timp ce deschide ușa noului venit.

Mihai Chircu învață în aceiași clasă cu Geta. Sînt chiar colegi de bancă. El are greutăți la unele materii. Geta îl ajută cu bucurie. Mihăiță vrea ca în acest an să primească și el cravata roșie, știe că pentru acest lucru trebuie să obțină rezultate bune la învățătură. Se apropie ora prînzului. Lecțiile sînt pe sfîrșite.

— Gata, haideți să mîncați, să nu întîrziați, îi invită mama pe copii la masă.

Școala este la doi pași de locuința lor. De puțin timp, familia lor s-a mutat într-o locuință nouă. Aici au tot confortul. Apartamentul e tare frumos !

Clopoțelul sună intrarea la clasă. Geta e ascultată la fizică și răspunde foarte bine. Tot atît de bine răspunde și Mihăiță.

Orele au trecut repede. Drumul spre casă e plăcut. Prima grijă a Getei este să-și schimbe îmbrăcămintea. Apoi dă ajutor mamei la treabă, își face însă timp și pentru joacă. Urmează masa de seară. Lui Nicușor îi plac mult poveștile. Inainte de culcare, Geta îi povestește sau îi citește cîte un basm... „Și fetița aprindea chibrit după chibrit... dimineața au găsit-o înghețată de frig, iar în jurul ei multe chibrituri arse"... Geta se oprește din povestit. Nicușor a adormit. Fata stinge lumina și se culcă și ea.

Pioniera Georgeta Buligescu este președintă a detașamentului clasei a VI-a B, de la Școala medie „Nicolae Bălcescu" din Medgidia. Ca și tatăl ei, muncitor fruntaș, inovator, la întreprinderile metalurgice de utilaje din Medgidia, vrea și ea să fie fruntașă la învățătură. De un mare ajutor îi este în munca ei de școlăriță un prieten foarte bun, ale cărui sfaturi le respectă întocmai și căruia îi datorește faptul că nu pierde — așa cum ați văzut — nici o zi în zadar. Numele acestui prieten este programul zilei.

Voi, dragi cititori, aveți un asemenea program ?

MARIA NEGREA

Cum am învățat carte în trecut

...Nu-mi aduc aminte de tata. Eram foarte mic cînd a murit în una din bătăliile sîngeroase ale primului război mondial. A trecut războiul — și ne-am ales și noi, orfanii, cu „mila" statului burghezo-moșieresc. Pensia pe care o primea mama cu greu ne ajungea să ne ducem zilele. Cînd a venit vremea școlii, mama m-a îmbrăcat în hainele fratelui mai mare, peticite cu migală, m-a încălțat, cu niște ghete scîlciate, care făceau pe stradă „boc-boc" și, așa, gătit de procopseală, am pornit spre școală. După cîteva zile, de teamă că ghetele n-aveau să reziste pînă la iarnă, am început să merg desculț, lăsîndu-le acasă.

Cum era la școală ? O săliță igrasioasă, niște bănci pitice și înghesuite și o droaie de copii. Erau însă copii și copii. Vreo doi-trei erau așa de ferchezuiți de rămîneam cu gura căscată uitîndu-mă la ei. Și nici asta n-ar fi fost mare minune. Dar cît m-am mirat cînd am văzut ce și-au pus pe bancă să mănînce... cozonac !

Dacă a început școala, însemna că eram bun de muncă, așa că, în vară, proaspăt absolvent al clasei întîia, m-am trezit și proaspăt muncitor la fabrica de cărămidă din oraș. M-a dus mama frumos de mînă pînă la o femeie voinică și înțelegătoare, care lucra sus, la cucurigu. Pînă să mă dezmeticesc am și început să car țiglele în pod, ca să le punem la uscat. Era o căldură sus de te topeai, unde mai pui că lucram 16 ore și aveam doar o mică pauză la amiază, cînd îmbucam cîte ceva. După ce am făcut două clase primare, am terminat cu școala. Intrasem la Caracal, ucenic la turnătorie. Cîtă bătaie am mîncat de la meșter și de la patron, nu vă mai spun ! Ucenicia mea se făcea de obicei la bucătăria cucoanei patronului, în piață după tîrguieli, apoi în atelier, la... curățenie. Acele vremi au apus însă odată pentru totdeauna. Voi, copiii de astăzi, fiii oamenilor muncii, vă bucurați de condiții de viață și învățătură la care noi, cînd eram de vîrsta voastră, nici nu cutezam să visăm. Fetița mea, Mihaela, e pionieră și a intrat în clasa a III-a. Pentru ea fiecare zi e o adevărată bucurie, o sărbătoare. Invață într-o școală frumoasă, a primit și manuale gratuit. Ea nu cunoaște grijile zilei de mîine. Văzînd-o învățînd cu sîrg și mereu cu zîmbetul pe buze, sînt fericit. Ce ne-am mai putea dori noi, părinții, acum, cînd copiii au atîtea posibilități să învețe, cînd în fața lor se află un viitor minunat ? Pentru toate cîte a făcut pentru noi și copiii noștri, îi mulțumim cu dragoste partidului.

CONSTANTIN TRANDAFIRESCU
turnător, uzina de mașini agricole „7 Noiembrie", Craiova

Crescătorii de iepuri

— Și acum, să vă arătăm crescătoria noastră, spuse pionierul Ovidiu Apostol, din clasa a V-a. Deschide încet ușa de la camera în care e instalată crescătoria, și în fața ochilor ne apar cuștile de sîrmă cu zeci de iepuri vioi, unii mai mari, alții mai mici și unii care abia au învățat să... mănînce. Toți se ridică și ciulesc urechile ca la comandă. La început au fost doar trei iepuri. Pe măsură ce a trecut timpul, crescătoria s-a mărit. Pionierii au adus iepuri de rasă Angora, Șinșila, au început să le urmărească îndeaproape felul de viață, cum sînt crescuți puii, și cum sînt învățați să se hrănească.

— Il vedeți pe acesta de aici ? spuse pionierul Constantin Chiriță, arătîndu-mi un iepure cenușiu, nu prea mare. Își are povestea lui. El ține locul unei iepuroaice care are pui. Cînd aceasta pleacă din culcuș, numaidecît sare să-i țină locul. Să vedeți cu cîtă dragoste încălzește puii.

Acum cîtva timp un pionier a găsit un iepure sălbatic. L-a adus la crescătorie. I-au făcut și lui o cușcă. La început nimeni nu putea să pună mîna pe el. Pe urmă, s-a obișnuit. In fiecare dimineață, cînd pionierul de serviciu intră pe ușă, se ridică și el în rînd cu ceilalți și așteaptă mîncarea.

Apoi pionierul Ovidiu Apostol ne povestește cum sînt hrăniți iepurii și cum se păstrează curățenia. Pentru toamnă, pionierii s-au îngrijit de provizii, de hrană și paie. Cu toții vor ca pînă în primăvară numărul iepurilor din crescătoria lor să se dubleze.

Șc. medie Mărășești, reg. Galați

E. ROȘCA

Ne aflăm în atelierul de lăcătușărie de la Școala medie nr. 32 „Filimon Sîrbu" din București. Mașina de găurit, mașina de tăiat tablă și alte scule și mașini sînt din nou în centrul preocupării copiilor. Clișeul nostru a fost realizat în prima oră de atelier după vacanță.

Pe primul loc

De mult s-a lăsat întunericul, dar străzile orașului strălucesc în lumina becurilor. Alături de alți tineri muncitori care se întorc de la școala serală, îl întîlnești la ora aceasta tîrzie și pe strungarul Ion Iordache, de la Întreprinderea Metalurgică din Medgidia. O bucurie profundă simte că-l stăpînește. Parcurile orașului, blocurile noi, moderne, la construcția cărora ei înșiși, utemiștii, au contribuit prin muncă patriotică, i se par și mai frumoase. Dar de ce o fi el atît de vesel. În seara aceasta ? Noua lecție de fizică (obiectul care-l pasionează cel mai mult) l-a făcut parcă să vadă și mai limpede rezolvarea inovației la care lucrează. Valoroase au fost și cele două inovații realizate mai înainte, care au și fost aplicate în producție. Prima inovație, de pildă mecanismul de prindere a șurubului exagonal din mers, aduce întreprinderii economii lunare în valoare de 27.000 lei. A doua — economii lunare de peste 20.000 lei. Noua inovație ar vrea să fie însă și mai valoroasă.

Utemistul Ion Iordache nu e însă singurul tînăr care se bucură de lauda și prețuirea tovarășilor din uzină. Și ceilalți membri ai brigăzii pe care o conduce el, sînt la fel de harnici — și Andrei Rișcoveanu, și Horia Manolai, și Elisabeta Aogner, și toți ceilalți 27 de membri care lucrează cu mult elan tineresc. Datorită unei bune organizări a locului de muncă, ei reușesc să preia lucrul din mersul mașinilor. Acest fapt contribuie ca brigada lor să depășească lunar planul de producție cu 115—120 la sută. Meritele lor nu se limitează însă numai la realizările din producție. Ei au și o bogată activitate cultural-sportivă, iar cei mai mulți dintre membrii brigăzii își completează studiile la învățămîntul seral și fără frecvență.

...Cu cîteva zile în urmă, membrii brigăzii de tineret condusă de utemistul Ion Iordache au trăit adevărate clipe de sărbătoare : ei au primit drapelul de brigadă fruntașă pe întreg raionul Medgidia. Acum, în secția lor, la uzină, strălucește drapelul roșu, de care, pe drept cuvînt sînt mîndri. Totodată, ei sînt hotărîți să obțină pe viitor rezultate și mai frumoase, pentru a-l păstra cît mai mult în mijlocul brigăzii lor.

RODICA ALBU

De la frații voștri mai mari, utemiștii

Brigăzile utemiste de muncă patriotică de pe întreg cuprinsul patriei, înregistrează pe zi ce trece noi și importante realizări ale tineretului. O simplă comparație, de pildă, ne face să înțelegem și mai bine cît de valoroase sînt înfăptuirile utemiștilor. Așa, bunăoară, numai cu metalul vechi colectat pînă în prezent de către harnicii utemiști din regiunea Bacău se pot construi nu mai puțin de 900 vagoane-cisternă !

Succese deosebite în acțiunea de colectare a fierului vechi au obținut și cei 90.000 de tineri din brigăzile utemiste de muncă patriotică din regiunea Cluj. Ei au colectat o cantitate de fier vechi din care se pot fabrica 400 excavatoare. De asemenea, ei au lucrat și lucrează cu însuflețire pe șantierele de construcții de locuințe și social-culturale, pe șantierele de îmbunătățiri funciare și participă la numeroase acțiuni de înfrumusețare a orașelor și satelor. Valoarea economiilor realizate anul acesta prin muncă patriotică de către tinerii din regiunea Cluj se ridică la 7.000.000 lei.

Prin lucrările efectuate la întreținerea și refacerea pădurilor, tinerii bigadieri din regiunea Craiova au obținut în prima jumătate a lunii septembrie economii în valoare de aproape 3.000.000 lei. Totodată, ei au colectat și 4.900 tone fier vechi — cu 1.800 tone mai mult decît în întreg anul trecut.

Cetățenii din regiunea Constanța participă cu însuflețire la lucrările de modernizare a drumului național Constanța-Tulcea, realizînd pînă acum economii în valoare de peste 7.200.000 lei. Alte 6.500.000 lei, economii, au fost realizate datorită participării în număr mare a colectiviștilor și tineretului la acțiunea patriotică de construire a drumurilor locale.

„AUTOMAT"

Este numele unuia dintre noile magazine ale Orașului Stalin. Modern, elegant, el atrage atenția trecătorilor. Să intrăm o clipă ! Sistemul de autodeservire cu totul nou, te îndeamnă să-l folosești cu plăcere și curiozitate. Magazinul nu are rafturi obișnuite, sau mese la care să stea vînzătorii, nici coșulețele întîlnite în cele mai noi magazine alimentare cu autodeservire. De-o parte și de alta, pereții magazinului sînt în întregime acoperiți cu vitrine împărțite în căsuțe mici pentru fiecare articol. În dreapta fiecărui rînd de căsuțe — 2 butoane. „Apăsați, alegeți !" te îndeamnă primul buton. Apeși pe el și în fața ta se rotesc în felurite culori diverse articole : batiste, cordoane, ciorapi bărbătești sau pentru femei. Iată și articolul dorit. Dar cristalul vitrinei nu te lasă să-l iei căci n-ai plătit încă. Te îndrepți spre casă, plătești și indici numărul articolului ales. De data aceasta, întors în fața aceluiași șir de căsuțe apeși pe al doilea buton și în momentul cînd apare baticul dai drumul butonului. Cristalul se lasă ușor deschizînd căsuța respectivă. Ridici obiectul și cristalul închide căsuța de astădată goală.

Procedeul este practic, rapid, bazat pe un sistem automat comandat de la un tablou ce se află la casă.

Am urmărit pe unul din cei mai mici cumpărători. (Nici aici nu lipsesc articolele pentru copii !) Și-a ales mai întîi „cu ochii" o bărcuță din burete. A plătit la casă și reîntors în fața jucăriei preferate a apăsat pe al doilea buton. Privea cu nerăbdare cum se lasă ușor cristalul care-l despărțea de bărcuță. A întins mîna și și-a luat-o. N-a spus „cuvinte magice" așa cum se spune într-o poveste. Se afla doar într-un magazin din orașul său, unul dintre magazinele în care tehnica modernă și-a spus cuvîntul.

F. BĂLAN

Familia FRUNTAȘILOR

La Iași erau adunați cei mai buni elevi ai școlilor profesionale din țară, participanți la finala unui concurs tradițional : întrecerea pentru cîștigarea titlului de fruntaș pe țară în diverse meserii. Se încheiaseră probele și acum așteptau cu emoții rezultatele. Cînd a apărut comisia s-a lăsat o liniște deplină. Într-un colț, doi frați : Francisc și Vasile Bușilă de la Școala profesională a fabricii de rulmenți din Bîrlad, participanți la concurs.

Președintele comisiei dădu citire rezultatelor întrecerii dintre elevii de anul I ai școlilor profesionale. Deodată...

— În întrecerea pentru cel mai bun rectificator, desfășurată între elevii din anul întîi, a fost declarat fruntaș pe țară Vasile Bușilă de la Școala profesională a fabricii de rulmenți din Bîrlad. Locul doi...

Francisc îl strînse puternic de braț pe fratele său, felicitîndu-l din ochi. Păstrară totuși liniște, deoarece comisia dădea citire celorlalte rezultate. Și iată :

— În întrecerea pentru cel mai bun rectificator desfășurată între elevii din anul trei, a fost declarat fruntaș pe țară Francisc Bușilă de la Școala profesională a fabricii de rulmenți din Bîrlad.

Cei doi frați s-au privit în ochi și, fericiți, s-au îmbrățișat. Iar gîndul le-a zburat la amîndoi către Bîrlad :

— Ce fericit va fi tata ! Într-adevăr ! Strungarul Dumitru Bușilă de la secția sculărie a Fabricii de Rulmenți din Bîrlad a aflat de succesul fiilor săi cu mult înainte de înapoierea lor de la concurs. I-o spusese, directorul fabricii, tovarășul Ștefan Dumitrescu, anunțat telefonic de succesul elevilor care învață meserie în fabrica pe care o conduce. Îndată după aflarea vestii, și-a părăsit biroul și-a pornit direct spre sculărie. Din panoul fruntașilor pe lîngă care a trecut, îi zîmbea parcă strungarul fruntaș Dumitru Bușilă, tatăl celor doi elevi fruntași pe țară în meseria de rectificator. Directorul i-a strîns mîna și i-a spus :

— Te felicit, tovarășe Bușilă. Te felicit pentru copiii pe care-i ai. Ai știut să-i crești, să le insufli dragostea față de profesia aleasă. Amîndoi băieții dumitale au cucerit titlul de „fruntaș pe țară". Sînteți acum o... familie de fruntași !

— Vă mulțumesc ! Dar felicitările nu mi se cuvin mie, răspunse Dumitru Bușilă. Ele trebuie adresate profesorilor pe care îi au în școală și tuturor muncitorilor din fabrica noastră care se ocupă cu dragoste și interes de elevii școlii profesionale...

GH. ANGELESCU

Noi tractoare în S. M. T.

În toate domeniile de activitate, poporul nostru muncitor participă cu însuflețire la înfăptuirea Directivelor celui de-al III-lea Congres al partidului.

Iată în fotografia de mai jos un grup de tractoare „U.T.O.S."27 noi. Ele au fost trimise la S.M.T.-Titu de către muncitorii, tehnicienii și inginerii uzinelor de tractoare „Ernst Thälmann".

Noile tractoare, care și-au făcut stagiul de rodaj în S.M.T., au și fost repartizate diferitelor brigăzi de tractoriști de pe cuprinsul raionului Titu și Răcari.

Foto : GR. PREPELIȚA

Lucrările Adunării Generale a O. N. U.

Pentru independenţa popoarelor coloniale

La 23 septembrie, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., conducătorul delegaţiei U.R.S.S. a prezentat spre examinare celei de-a XV-a sesiuni a O.N.U., Declaraţia cu privire la acordarea independenţei ţărilor şi popoarelor coloniale.

În mod solemn, Declaraţia proclamă cererea de a acorda fără întîrziere independenţă ţărilor şi popoarelor coloniale.

Pătrunsă de un înalt umanism, Declaraţia prezentată de guvernul U.R.S.S. subliniază că statele-membre ale O.N.U. nu pot rămîne indiferente faţă de faptul că pe pămînturile străvechi ale Africii şi Asiei, în insulele Oceaniei, pe pămînturile din regiunea Mării Caraibilor, se chinuie încă în lanţurile robiei coloniale, peste 100 milioane de oameni.

Arătînd că popoarele din aceste colonii luptă pentru independenţa lor, că aceste popoare trebuie să-şi hotărască singure soarta, Declaraţia spune că nici un fel de forţe ale asupririi şi despotismului nu vor putea menţine rînduielile coloniale ; colonialismul, această fiară-fosilă a lumii vechi, îşi trăieşte ultimele zile.

Toţi oamenii de pe pămînt, toate guvernele sînt chemate de a nu rămîne martori indiferenţi la chinuitorul trai al popoarelor din colonii.

Orice om cinstit, orice guvern care se pronunţă de fapt pentru egalitate între popoare, nu poate să nu vadă că regimul colonial este un fenomen ce nu mai poate fi admis de omul modern, civilizat.

În Declaraţie, se subliniază că lichidarea colonialismului ar fi una din cele mai importante măsuri pe care O.N.U. le-ar putea lua pentru slăbirea încordării internaţionale.

Ruşinosul regim colonial – proclamă Declaraţia – trebuie înmormîntat iar popoarelor din colonii trebuie să li se acorde o independenţă adevărată, independenţa deplină pentru care ele luptă.

O lume fără arme

Tot la 23 septembrie, guvernul sovietic a prezentat spre examinare Adunării Generale a O.N.U. propuneri în problema dezarmării.

Guvernul sovietic a propus ca toate statele să înfăptuiască lichidarea totală şi definitivă a tuturor forţelor armate şi armamentelor în trei etape consecutive, în decurs de 4 ani sau într-un alt termen asupra căruia se va cădea de acord. Toate măsurile asupra dezarmării trebuie supuse unui control riguros.

Această propunere e conţinută în „Principalele prevederi ale tratatului cu privire la dezarmarea generală şi totală" supuse spre examinare Adunării Generale a O.N.U.

Pentru prima etapă cu o durată de aproximativ 1 an – 1 an şi jumătate, se prevede oprirea producţiei şi distrugerea mijloacelor de transportare a armelor atomice. De asemenea, trebuie lichidate toate bazele militare de pe teritorii străine iar efectivul forţelor armate ale statelor – trebuie redus.

În etapa a doua, guvernul sovietic propune să se interzică armele atomice, chimice, biologice şi a celorlalte arme de exterminare în masă şi să se lichideze aceste arme. Forţele armate trebuie reduse în continuare, reducîndu-se corespunzător şi armamentul şi tehnica militară.

În cea de a treia etapă, guvernul sovietic consideră necesară încheierea lichidării forţelor armate şi armamentelor tuturor statelor, să se înceteze producţia de război, să se desfiinţeze toate instituţiile militare.

După încheierea acestei ultime etape, statele nu vor mai avea armate şi arme ; în consecinţă, va deveni realitate visul de veacuri al popoarelor – o lume fără arme, fără războaie !

Guvernul U.R.S.S. propune ca pentru tratative să se creeze un organ de lucru al O.N.U. corespunzător, din care să facă parte şi state care duc o politică de neutralitate, de pace. Restabilirea drepturilor legitime ale R. P. Chineze în O.N.U., ar constitui, de asemenea, o acţiune importantă, care ar asigura succesul tratativelor în problema dezarmării.

Guvernul sovietic, dornic să se asigure o dată pentru totdeauna pacea popoarelor, cheamă Adunarea Generală să discute cu toată seriozitatea situaţia creată şi să ia măsurile necesare pentru înlăturarea obstacolelor din calea rezolvării problemei dezarmării.

Delegaţia R.P. Romîne, în frunte cu tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, la sesiunea Adunării Generale a O.N.U. în timpul lucrărilor

(Telefoto din New York)

PACEA POPOARELOR

(urmare din pag. 1-a)

s-au bucurat toţi iubitorii păcii ; niciodată n-a mai existat o organizaţie internaţională, cum e O.N.U., care să cuprindă un număr atît de mare de state, aproape 100.

Imperialiştilor americani însă, actuala sesiune O.N.U., primirea celor 15 noi state, lucrările ce se desfăşoară la O.N.U. în genere, în aceste zile, le-a dat dureri de cap. Spumegînd de furie, secretarul de stat al S.U.A., Herter, a declarat că Adunarea Generală nu ar fi un **„for unde se pot duce discuţii SERIOASE"** iar unul din scribii plătiţi de monopolurile americane a scris fără ocol că **„noi (S.U.A. — n.a.) putem trăi şi fără O.N.U."**.

Aceste declaraţii, bineînţeles, nu le-au servit imperialiştilor la altceva decît la a se demasca încă o dată ca înveteraţi duşmani ai păcii. Popoarele lumii, care aşteaptă cu speranţă ca actuala sesiune O.N.U. să aducă o destindere în relaţiile internaţionale, să deschidă o nouă cale lumii spre pace, resping asemenea declaraţii. Au primit însă cu nespusă încredere cuvîntarea rostită de tovarăşul Hruşciov de la înalta tribună a O.N.U. Această minunată pledoarie în apărarea păcii, ţinută de şeful guvernului sovietic, în care se cere să se pună capăt neîntîrziat cursei înarmărilor, să se treacă la dezarmarea generală şi totală şi să se asigure omenirii pacea, face ca inimile sutelor de milioane de oameni iubitori de pace de pe glob, să tresalte pline de speranţă. In ochii lor guvernul primului stat socialist apare încă o dată ca un partizan neobosit al luptei pentru pace. In aceeaşi cuvîntare, tovarăşul Hruşciov a propus să se pună capăt imediat şi pentru totdeauna mîrşavului regim colonial, să se acorde libertate popoarelor aflate încă sub jugul colonial şi să ajute economic ţările care se eliberează...

Va rămîne înscrisă în istorie memorabila dată cînd premierul U.R.S.S. — tovarăşul Hruşciov, a adresat lumii, delegaţilor celor aproape 100 de state reprezentate la O.N.U., minunatul mesaj de pace cuprins în cuvîntarea sa, preţioasa propunere de lichidare a ruşinosului sistem colonial.

Poporul romîn, care preţuieşte pacea şi libertatea, care a dat nenumăraţi eroi în lupta pentru cucerirea libertăţii sale, a primit cu satisfacţie cuvîntarea tovarăşului Hruşciov şi sprijină pe deplin amplul program constructiv prezentat de U.R.S.S. la O.N.U., program menit a asigura lumii o societate fără arme, fără războaie. Voinţa de pace a poporului nostru s-a făcut auzită de la tribuna O.N.U. prin cuvîntul celui mai autorizat exponent al năzuinţelor sale, iubitul nostru conducător tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Chemarea lansată de tovarăşul Hruşciov : **„Libertate şi independenţă tuturor popoarelor coloniale !" „Să fie rezolvată problema dezarmării generale!"** pătrunde în inimile tuturor oamenilor dornici de progres, de pace, însufleţindu-i la noi acţiuni hotărîte în apărarea păcii.

...Iată pentru ce actuala sesiune O.N.U. este cel mai important eveniment din istoria acestui for internaţional.

„NU războiului !"

Afiş de R. Dragomir

ECOURI • ECOURI • ECOURI • ECOURI • ECOURI • ECOURI • ECOURI

DIN ŢARĂ

NICOLAE ŞERBAN *(strungar, uzinele „Steagul Roşu" Or. Stalin)* : *„Noi, muncitorii, sîntem mîndri că Uniunea Sovietică — statul făurit de Lenin — şi alături de ea celelalte ţări socialiste, îşi ridică glasul în apărarea cauzei drepte a lichidării în întregime şi definitiv a regimului colonial şi cheamă popoarele la înfăptuirea dezarmării generale şi totale".*

Acad. prof. G. VRÎNCEANU : *„..Tovarăşul Hruşciov a propus căi judicioase şi realiste menite să asigure instaurarea unei păci trainice". „...Alături de întregul nostru popor îmi exprim deplina aprobare faţă de noile iniţiative de pace ale Uniunii Sovietice".*

VASILE CANTEA : *(muncitor, fabrica „Moldova" Iaşi)* : *„Cuvîntarea tovarăşului Hruşciov este un minunat document al păcii".*

ION ARDELEANU *(tăbăcar, „Flacăra Roşie" Bucureşti)* : *„Chemarea adresată de Uniunea Sovietică dovedeşte o dată mai mult că ţările socialiste păşesc în primele rînduri ale luptei pentru pace şi progres social".*

DE PESTE HOTARE

Ziarul „DAILY EXPRESS" (Anglia) : Delegaţii ţărilor afro-asiatice „sorbeau fiecare cuvînt spus de Hruşciov. De îndată ce acesta făcea o pauză, ei izbucneau în aplauze şi dădeau aprobativ din cap".

„ASSOCIATED PRESS" (S.U.A.) : „Hruşciov a făcut numeroase propuneri uimitoare".

Agenţia „FRANCE PRESSE" (Franţa) a transmis timp de peste trei ore, aproape neîntrerupt, relatarea cuvîntării şefului guvernului sovietic.

Societatea de radio „N.H.K." (Japonia) : „Cuvîntarea lui Hruşciov a lăsat o impresie de neuitat..." .

ȘTIINȚA și TEHNICA

Pe șantierul magistralei NORD-SUD

Intr-unul din punctele importante ale acestei magistrale care va lega Piața Victoriei cu partea de sud a Capitalei, se află șantierul unui mare complex de locuințe. Este vorba de sectorul cuprins între strada Lînăriei și Piața Mărășești unde se construiesc astăzi, blocuri cu cîte 7 și 9 etaje, 1.064 de apartamente. Aici, pe șantierul deschis numai cu cîteva luni în urmă, noile blocuri cresc văzînd cu ochii. Care este secretul? Folosirea tot mai largă a tehnicii avansate, a metodelor noi de lucru

Intri pe șantier și din primul moment îți atrag atenția macaralele de înălțimi uriașe. Acestea poartă ca pe niște cutii de chibrituri panouri prefabricate, care pot atinge 2.300 kg. Pereții încăperilor sînt din beton prefabricat sau turnați în cofraje netede care aduc economii importante de materiale și de muncă. Aceasta, pentru că realizîndu-se suprafețe netede, nu mai sînt necesare tencuielile. Pe pereți se vor aplica tapete din mase plastice (peliculă din acetat de polivinil) frumoase, rezistente și care se pot spăla ușor cu apă și săpun. Cu deosebită atenție și pricepere este rezolvată aici problema izolațiilor. Impotriva zgomotelor, de pildă, se introduc între etaje și sub parchete straturi de pudretă de cauciuc (reziduri de cauciuc). Izolarea termică este asigurată de betonul ușor cu granulit sau pîslă minerală al pereților.

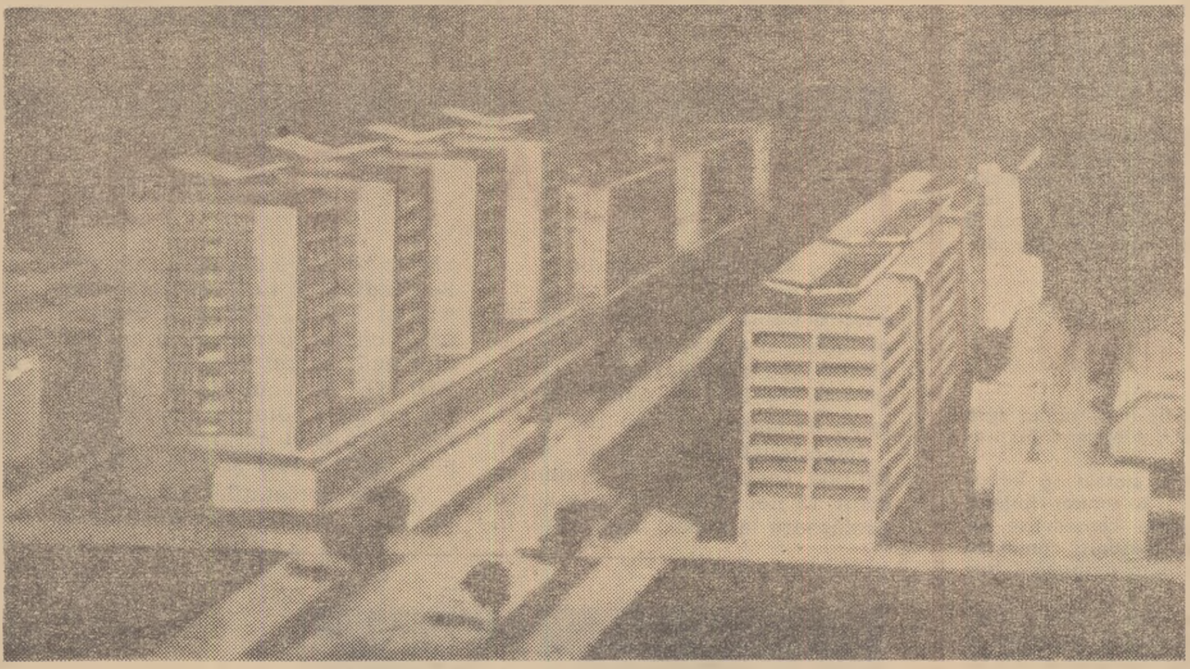
Multe lucruri noi pot fi văzute pe acest șantier. Pereții despărțitori ai apartamentului sînt din plăci de palex — plăci fibro-lemnoase, aceștia se pot demonta ușor, iar în bucătării pot fi vopsiți cu arhidal — un înlocuitor de faianță frumos, practic și mult mai ieftin ca aceasta.

Apartamentele sînt spațioase, confortabile. Atrăgătoare, elegante, vor arăta fațadele noilor blocuri. Ferestrele apartamentelor vor avea jaluzele de aluminiu colorat. In ansamblu, coloritul plăcut, în nuanțe deschise, armonioase al fațadelor, spațiile verzi, vor încînta ochiul.

★

Șantierul e în forfotă mare. Iar într-un colț mai liniștit, cîțiva tineri — pictori amatori — lucrează și ei. Doresc să surprindă pe pînză o frîntură din acest peisaj. Mai iute, pare să le spună ritmul de lucru al constructorilor. Nu e departe timpul cînd își vor lua rămas bun constructorii marelui ansamblu urbanistic al Capitalei. Și nu e de mirare. Aici este de-ajuns o singură zi pentru montarea a 15 apartamente și aceasta cu un număr de muncitori pe jumătate față de cel care ar lucra după vechile sisteme, la o construcție de asemenea proporții. Este ritmul pe care-l dă superioritatea metodelor industriale de lucru, a folosirii de noi materiale în construcție și a unui nou mod de organizare a muncii. In acest ritm se ridică noile blocuri de 7 și 9 etaje de pe magistrala Nord-Sud care va da o nouă înfățișare părții de sud a Capitalei.

FLORICA LUȚESCU

Așa va arăta complexul de locuințe de pe magistrala Nord-Sud.

Răspundem cititorilor

De ce păsările călătoare care pleacă toamna în țările calde nu rămîn acolo și se întorc primăvara în țara noastră? ne întreabă NICOLAE PEIU din clasa a III-a, a Școlii de 4 ani din comuna Cîmp, regiunea Oradea. Pentru el și pentru alți cititori doritori să cunoască această explicație, iată răspunsul:

In țările cu climă variabilă, cu anotimpuri calde și reci, majoritatea păsărilor își schimbă în timpul anului locul de trai, de la locul de cuibărit la cel de iernare. Acestea sînt păsările migratoare care toamna, cînd timpul se răcește și se apropie înghețul, cînd sînt amenințate să piară din cauza frigului și a lipsei de hrană, pleacă în țările calde unde pot ierna liniștite. De ce se întorc însă în locurile de unde au plecat? Iată ce susține cercetătorul sovietic Tugarinov în legătură cu zborul de primăvară de la locul de iernare: „Pasărea pleacă pentru că trebuie să înceapă clocitul, care este dependent de un anumit teritoriu și de anumite condiții specifice".

Intr-adevăr, o dată cu sosirea primăverii ele se întorc în patria noastră unde există aceste condiții. Aici își fac cuibul, își depun ouăle, le clocesc și își scot puii. Apoi îi cresc și îi învață să zboare. Un rol important în viața lor îl au temperatura, radiația solară, durata zilei și a nopții, cantitatea de hrană etc. Toate aceste condiții de viață și înmulțire le au pe un anumit teritoriu, adică în țara noastră, țara lor de baștină. De aceea o părăsesc numai atunci cînd clima este vitregă. Ele se întorc însă din cartierele de iarnă, cum le numesc cercetătorii, datorită stării legate de fenomenul de migrație, stare statornicită în decursul vremurilor sub influența condițiilor de trai. Atît factorii externi: climă, presiunea atmosferică, hrană, cît și cei interni: reproducerea, năpîrlirea, contribuie la realizarea a ceea ce se numește simțul de migrație, un fenomen dinamic, variabil, complicat. Oamenii de știință din toată lumea își intensifică cercetările pentru explicarea cît mai deplină a acestui fenomen.

mic dicționar politehnic

ABATAJ — Locul de muncă unde se extrag cărbuni sau minereuri dintr-un zăcămînt. Prin extinderea abatajelor cu susținere metalică a pămîntului (așa cum prevăd Directivele celui de-al III-lea Congres al partidului), consumul specific de lemn de mină pe mia de tone de cărbune va scădea de la 53 m cubi în 1959 la 35 m cubi în 1965. Cuvîntul abataj are și alte înțelesuri: el mai înseamnă operația de tăiere sau de detașare a unei substanțe minerale din zăcămîntul ei și operația de doborîre a arborilor. Aceste înțelesuri le are și cuvîntul francez abatage, introdus la noi ca neologism, cu pronunțarea lui originală.

CRACARE sau CRACAJ — Operație industrială, efectuată în instalații speciale, prin care, folosind temperaturi și presiuni ridicate, produse petroliere grele (ca păcura sau motorina) sînt descompuse și transformate în produse ușoare (gaze și benzine de cracare), de valoare mai mare. Cracarea permite deci o valorificare mai bună a hidrocarburilor rezultate de la prima distilare a țițeiului. Conform prevederilor Directivelor Congresului al III-lea, extinderea cracării, împreună cu a altor procedee moderne de prelucrare a țițeiului, va asigura creșterea cu cel puțin 40 la sută a valorii unei tone de țiței în 1965 față de 1959. Termenul cracare vine de la cuvîntul englezesc cracking, care înseamnă sfărîmare, rupere.

DIN MAREA ȚARĂ A SOCIALISMULUI

Prima din lume

Se întîmpla odinioară să coboare un miner în mină, să încerce să aprindă lampa, dar deodată o flacără albastră străfulgera cu un tunet asurzitor. Mina se năruia. Explodau gazele naturale din mină. Iată de ce se duce o luptă îndîrjită împotriva lor. În Uniunea Sovietică au fost create aparate cu ajutorul cărora se află componența aerului din mine. Instalații puternice de ventilație înlătură neîntrerupt gazul din aerul minelor. Toate acestea sînt niște înfăptuiri minunate.

Dar pentru oamenii de știință sovietici aceste înfăptuiri erau insuficiente. Ei își dădeau seama că aceste gaze constituie un combustibil foarte bun. Numai minele de cărbuni din Dombas emană în 24 de ore aproape două milioane de metri cubi de gaze naturale. Pentru a produce cu ajutorul cărbunelui căldura pe care o poate da această cantitate de gaz, ar fi necesare zilnic 2.400 tone de „aur negru". Aceasta înseamnă că zilnic se arunca în aer o cantitate uriașă de cărbune.

Și iată că de curînd, în Uniunea Sovietică a fost pusă în funcțiune prima stațiune de gazificare subterană din lume.

Astăzi funcționează mai multe stațiuni de acest fel, iar pe lîngă stația „Podzemgaz" din Șatk lucrează prima centrală electrică cu turbina alimentată cu gaze naturale.

Industria sovietică pornește spre o valorificare completă și efectivă a zăcămintelor subterane de gaze naturale. În anul 1965 extracția acestor gaze va atinge uriașa cantitate de un miliard de metri cubi!

Marea din „Tian-Șan"

„Tian-Șan" înseamnă „Munții Cerului". Este unul din cele mai uriașe masive muntoase din Asia. În apropierea lacului Isik-Kul din Kirghizia, nu de mult s-au încheiat lucrările unei construcții de irigare unică în felul ei.

Din vîrfurile înzăpezite ale gigantului Tian-Șan izvorăște rîul Ciu. În vale, oamenii simțeau mare nevoie de apele lui. 90% din toate pămînturile arabile, dar uscate ca pulberea ale Kirghiziei au nevoie de apă. Rîul Ciu era însă foarte capricios. Și atunci omul l-a domesticit pe Ciu. Muncitorii, inginerii și tehnicienii kirghizi, cu ajutorul mașinilor au înălțat un zid uriaș de granit, înalt de 52 de metri. Digul de granit a reținut apele lui Ciu, formînd o adevărată mare — „Marea din Tian Șian" cum au denumit-o localnicii. În această „mare" sînt reținuți o jumătate de miliard de metri cubi de apă!

Peste 100.000 de hectare din valea lui Ciu, odinioară pustii, se transformă acum în ogoare roditoare.

„Țara minunilor"

În zona periferică apuseană a Moscovei, pe o suprafață uriașă de 260 hectare, va începe în curînd construcția unui parc neobișnuit al copiilor. Autorii proiectului i-au dat denumirea de „Țară a minunilor" acestui parc închinat științei și tehnicii. Parcul va avea forma unei hărți în relief a Uniunii Sovietice. Intrarea principală în parc va fi așezată în partea... „Orientului Îndepărtat".

Mările reci ale Oceanului Înghețat vor mărgini cu apele lor albastre țărmurile de nord ale „Țării minunilor". Bogata vegetație subtropicală va încînta ochiul vizitatorului litoralului Mării Negre, al Crimeei și Caucazului.

În centrul parcului va fi așezată o machetă mare a orașului Moscova. Vizitatorii vor putea cunoaște cu ajutorul cinematografului, al diafilmului și al panoramelor, trecutul și prezentul capitalei statului sovietic. De aici, din centrul țării", tinerii excursioniști vor putea fi transportați cu trenuri, elicoptere, avioane și automobile în orice colț al „țării": în „Altai", la Leningrad, într-un sat îndepărtat al Tadjikistanului, după dorința fiecărui vizitator.

Ținutul „Mării Ohotsk" este rezervat „împărăției continentului albastru". Copiii vor putea coborî sub apă pe o batisferă, pentru a observa specificul vieții în adîncurile apelor.

„Nava cosmică" îi va purta prin văzduh. Niște mașini uimitor de „inteligente", care lucrează cu o viteză de neînchipuit, îi vor ajuta pe copii să calculeze, de pildă, profilul unei aripi a modelului de avion, le vor indica cel mai potrivit regim de lucru al unui motor și multe altele.

În „Ținutul Ussuriisk" va fi amenajată o mare grădină zoologică și un colț paleontologic.

Proiectul a fost întocmit astfel încît parcul să poată funcționa tot anul. În timpul iernii vor fi închise, desigur, bazinele de înot; se vor acoperi cu zăpadă terenurile de alergări. Dar pe care copil nu-l va bucura o plimbare cu sania-troică sau cu săniuța? Nu mai vorbesc despre plimbările și întrecerile pe schiuri. Un patinoar uriaș de jumătate milion metri pătrați va sta la dispoziția patinatorilor.

În acest parc minunat, jocul și distracțiile vor fi îmbinate cu tot ce este de folos pentru formarea îndemînării în muncă.

Apele capriciosului Ciu au fost zăgăzuite

Din poşta săptămînii

DARURI PENTRU ŞCOALĂ

Pionierii de la Şcoala de 7 ani din comuna Radovanu, regiunea Bucureşti, au pregătit cîteva daruri pentru şcoală. Fetele au cusut diferite modele iar împreună cu băieţii au lucrat din lut colorat macheta comunei lor. Aceste daruri au fost depuse la camera pionierilor.

VOR AJUTA LA PLANTAREA PUIEŢILOR

O dată cu venirea toamnei s-a hotărît ca în **comuna Mateeşti, raionul Horezu, regiunea Piteşti**, să se planteze circa 40.000 puieţi de pomi fructiferi. Încă de la aflarea acestei veşti, pionierii au hotărît să participe în număr cît mai mare la această acţiune. Ei şi-au luat angajamentul ca fiecare să sape cîte 10 gropi şi să le planteze cu puieţi.

DE PE LOTUL ŞCOLAR

Într-una din dimineţile trecute, pionierii de la **Şcoala de 7 ani din comuna Ruptura, regiunea Craiova,** au pornit pe lotul şcolar pentru a culege recolta. Ajunşi pe lot au şi început lucrul. Au scos ceapa, au cules tatarul, floarea-soarelui, cartofii, porumbul etc. Cu toţii sînt mulţumiţi de roadele obţinute. În cîteva ore ei au recoltat peste 100 kg porumb, tatar pentru 25 de mături, peste 20 kg fasole, 10 kg ceapă şi altele. În prezent, micii pomicultori pregătesc pentru iernat cei peste 300 puieţi de nuci, cireşi, meri şi zarzări pe care i-au obţinut anul acesta.

PENTRU PRIETENII DINTR-A I-a

Încă din primele zile de şcoală pionierii cercului mîini îndemînatice de la Şcoala de 7 ani, comuna Leşile, raionul Snagov, au făcut elevilor dintr-a I-a o surpriză plăcută. Ei au oferit în dar fiecărui copil coperţi desenate şi frumos colorate pentru a înveli abecedarele. În felul acesta cărţile vor putea fi păstrate cît mai curat.

AJUTĂ CU DRAG GOSPODĂRIA COLECTIVĂ

Pionierii din satul Puţuri, comuna Castranova, regiunea Craiova ajută cu multă dragoste gospodăria colectivă la diferite munci pe măsura forţei lor. De curînd ei au ajutat la recoltatul roşiilor, iar în timpul vacanţei au strîns peste 3.000 kg grîu din spice.

CAMPIONII

Zilele vacanţei s-au sfîrşit şi, o dată cu ele, disputele dîrze din cadrul campionatului de fotbal — pitici — al străzilor din Bucureşti. Duminică, 18 septembrie a.c. s-a desfăşurat şi ultimul act al acestei pasionante întreceri la care au participat nenumărate echipe de străzi. Cele două echipe ajunse în finală, echipa de pe strada Olteţului şi echipa de pe şoseaua Giurgiului, şi-au disputat întîietatea pe stadionul „23 August" în deschiderea cuplajului bucureştean Dinamo-Progresul şi Rapid C.C.A.

Incă din primele minute de joc, finala pare a fi foarte disputată. Jucătorii ambelor echipe, încurajată de miile de spectatori, practică un joc rapid, cu pase precise şi multe şuturi la poartă. E o plăcere să-i priveşti cum conduc balonul cu capul, cum stopează mingile. După 15 minute de joc, echipa de pe şoseaua Giurgiului deschide scorul prin Teodor Bululoiu, *însă nu reuşeşte să conducă decît pînă în minutul 22, cînd* Constantin Ionescu, *primind o pasă în diagonală de la* Ion Constantin, *surprinde apărarea şi şutează la poartă : 1—1. Jocul devine şi mai dinamic. Cei de pe şoseaua Giurgiului, mai robuşti, dezlănţuie noi atacuri la poarta apărată de* Ionel Păciulete. *Deşi apărarea respinge atacurile giurgiuvenilor, ea este surprinsă cu 3 minute înainte de sfîrşitul primei reprize şi astfel prima parte a jocului se termină cu scorul de 2—1 în favoarea echipei de pe şoseaua Giurgiului. După pauza în care ambele echipe au primit sfaturi binevenite de la antrenorii lor, urmează acelaşi joc frumos. Încă din primul minut, echipa de pe strada Olteţului începe seria atacurilor la poarta giurgiuvenilor. In minutul 2 al reprizei secunde, survine egalarea prin* Ion Constantin : 2—2. *După alte 13 minute,* Ciucu Lazăr *din echipa şoselei Giurgiului primeşte o pasă şi, singur, înaintează cu repeziciune spre poarta apărată de* Păciulete. *Toată lumea vedea deja cel de-al 3-lea gol în poarta lui Ionel.* Ovidiu Mateescu *însă sprintează — parcă ar fi într-o cursă de 60 m plat — îl ajunge din urmă pe* Ciucu *şi trimite mingea în corner.* Mateescu *a salvat un gol sigur. Aplauze îndelungate răsplătesc această frumoasă acţiune a lui. Dacă spectatorii ar fi ştiut că astăzi* Ovidiu *a împlinit 14 ani l-ar fi aplaudat poate şi mai mult. In minutul 20, mingea este trimisă în corner iar cei de pe strada Olteţului beneficiază de o lovitură de colţ. Trasă impecabil, mingea loveşte bara, ricoşează în capul lui* Dăngălaş, *care o trimite cu precizie în plasă. 3—2 pentru strada Olteţului. Oricît au insistat cei de pe şoseaua Giurgiului, scorul a rămas acelaşi pînă la sfîrşitul meciului.*

In aplauzele miilor de spectatori prezenţi pe stadion, echipa străzii Olteţului din raionul 1 Mai, primeşte mult rîvnitul trofeu : „Cupa de campioni ai străzilor" *la fotbal, precum şi un* echipament de fotbal. *De acum, în raionul 1 Mai, pe lîngă Cupa* „Cravata roşie" *la ciclism,* Cupa „Scînteii pionierului" *la natație se află şi* „Cupa străzilor la fotbal".

Şi acum, iată formaţia *campioană :* Ionel Păciulete, Stelian Toma, Constantin Albu, Ovidiu Mateescu, Gheorghe Ion, Ion Crăciun, Dumitru Radu, Florin Renţea, Ion Dumitrescu, Constantin Dăngălaş, Constantin Ion, Constantin Ionescu. *Rezerve :* Dumitru Cristescu şi Paul Cazimirovici. *Antrenorul echipei :* Mihai Vîlceanu.

RADU POPA

Un mare succes al cicliştilor noştri

Pasionanta întrecere internaţională „Turul ciclist al R.P. Romîne", ediţia 1960, s-a încheiat duminică o dată cu consumarea ultimei etape. Sîntem fericiţi că această impresionantă întrecere, la care au participat ciclişti cu renume din R. D. Germană, Belgia, R.P.F. Iugoslavia, R.P. Ungară şi R.P.R. a luat sfîrşit cu o meritată victorie a echipei de tineret din ţara noastră. Cîştigătorul actualei ediţii a turului ciclist, WALTER ZIEGLER, din echipa noastră de tineret, de-a lungul celor 13 etape a fost mereu printre fruntaşii şi animatorii cursei. Acest tînăr plin de voinţă şi dîrzenie a luptat din răsputeri alături de rutieri de mare valoare, reuşind să poarte tricoul galben în majoritatea etapelor.

Strălucita victorie a echipei noastre de tineret a dovedit încă o dată ridicarea continuă a prestigiului ciclismului din ţara noastră. Alături de Walter Ziegler, tovarăşii săi de echipă SILVIU DUŢĂ, ION STOICA, ION BRAHARU şi NICOLAE NICULESCU au fost la înălţime. Ei au luptat cu multă voinţă pentru ca echipa noastră de tineret să se situeze în fruntea clasamentului. Prietenia care există între aceşti tineri, spiritul de echipă care de-a lungul celor peste 1.500 de km i-a impresionat pe mulţi rutieri, le-a adus victoria mult rîvnită. Fără îndoială la victoria lor a contribuit mult şi sfaturile tehnice şi tactice primite din partea antrenorului Ervant Norhadian care tot timpul a fost alături de elevii săi. Şi acum iată cele două clasamente generale.

Individual.

1. Walter Ziegler (R.P.R. tineret) cîştigător al Turului Ciclist al R.P. Romîne. 4lh04 :01; 2. Jorg Grunzig (R. D. Germană) 4lh05:16 ; 3. Silviu Duţă (R.P. Romînă tineret) 4lh08:24 ;

Echipe : 1. R.P. Romînă — tineret, cîştigătoarea Turului Ciclişt al R. P. Romîne, ediţia 1960. 123h18:10 ; **2. R.D. Germană** 123h22:24 ; **3. R. P. Romînă 1** 123h23:04.

SA FACEM CUNOŞTINŢA

Dragi pionieri romîni,

Mă numesc Tonea Solohina şi sînt pionieră în clasa a VI-a. Locuiesc în îndepărtata regiune a Stalingradului, raionul Palosovsk. Satul meu Savinka este pe malul unui rîu. Deşi raionul nostru este situat aproape în deşert, avem multe grădini cu recolte bogate, cu flori. Colhozul nostru e bogat, iar în sat avem casă de cultură, bibliotecă, cinematograf. Avem o şcoală de 11 ani şi anul acesta se mai construieşte încă una cu două etaje.

Pionierii noştri sînt harnici şi au muncit cu drag pe lotul şcolar unde au cultivat zarzavaturi şi s-au ocupat de livadă.

Aş dori mult să aflu veşti interesante din activitatea voastră. Scrieţi-mi pe adresa :

С.С.С.Р.
Сталинградская обл.
Поласовский район
село Савинка
Солохинской Тоня

SALUT PIONIERESC,

Mai întîi vă transmit un cald salut pionieresc din R. S. Cehoslovacia. Nici nu ştiţi cît de mult îmi place să aflu veşti despre ţara voastră frumoasă. Iubesc poporul cu cîntecele şi dansurile sale pe care le învăţ cu plăcere. Doresc din toată inima să corespondez cu un pionier sau o pionieră romîncă.

Mă numesc Zdenka Zelezna şi vă rog să-mi scrieţi pe următoarea adresă :

ZDENKA ZELEZNA
Velka c. 32. okres
Milewska u Tabora
R. S. Cehoslovacia

Avionul a decolat în prima zi

Fiecare cu pasiunea lui. Unul colecţionează timbre, altul scrie poezii... Pe Mihăiţă îl pasionează construcţia de avioane. Cînd spunem „îl pasionează", e prea puţin. Mai nimerit ar fi „îl absoarbe", îl face să uite de orice altceva. Mihăiţă e în stare să construiască avioane din orice, în special din hîrtie şi mai ales din cărţi şi caiete. Acasă, pe stradă sau în curtea şcolii, avioanele lui Mihăiţă zboară de mai mare dragul. Şi ce precizie, forţă, eleganţă au aceste avioane!

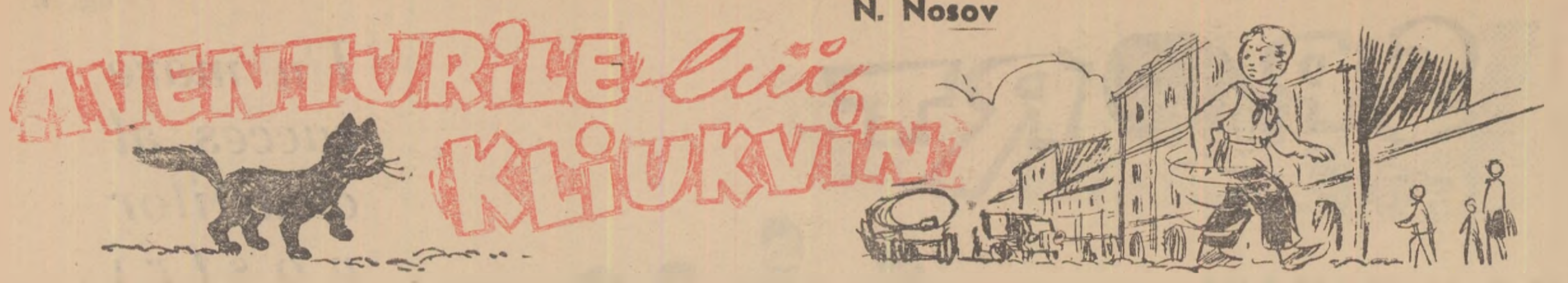
Numai că, să vedeţi, de la un timp lui Mihăiţă nu-i mai ajungeau nici timpul liber şi nici locurile vechi de aterizare, prin urmare trebuia găsită o „soluţie". A fi constructor înseamnă printre altele a avea imaginaţie şi a găsi soluţiile cele mai potrivite. Iar Mihăiţă se pretinde un adevărat constructor. Dovada e că, din calculele lui Mihăiţă şi şi-a găsit soluţia. S-a aşezat în ultima bancă din clasă, banca şi-a transformat-o în hangar, iar cînd învăţătorul ieşea pe culoar, avioanele îşi luau zborul falnic, planau în aer ca nişte adevărate zburătoare şi apoi aterizau frumos în... capul colegilor, pe bănci... O singură dată un astfel de avion n-a aterizat acolo, ci a rămas pe... lampa din tavan. Un singur lucru scăpă însă din calculele lui Mihăiţă şi anume că avioanele, aşa cum se duc, pot să se şi întoarcă... Şi nu goale, ci cu o încărcătură care, probabil, nu l-ar bucura: în carlingă, o notă de 3, în magazia de bagaje nişte 4, iar pe aripi, cine ştie, poate chiar un 2...

Dacă pînă acum Mihăiţă Teodorescu nu şi-a pus nici o întrebare în legătură cu aceasta, este bine ca măcar colegii săi de la Şcoala de 7 ani nr. 146 din Bucureşti să şi-o pună, iar concluzia să i-o împărtăşească în grabă şi neobositului „constructor".

...Pînă nu rămîne în pană de... catalog!

ELENA GHERASE

N. Nosov

(Continuare din nr. trecut)

— Așa crezi dumneata — spuse cu gravitate femeia. Ori, eu văd că băiatul are o rană pe frunte.

— Dar asta nu mi s-a intîmplat acum, spuse Tolea. M-am rănit cind am căzut în lada de gunoi.

— In care ladă de gunoi ?

— Atunci, cind m-am plimbat cu bicicleta...

Femeia îl luă pe Tolea în brațe și-l duse spre mașină.

Un minut mai tîrziu, Tolea călătorea în automobilul sanitar. Femeia îmbrăcată în halat alb îl culcă pe targă, așezîndu-se lingă el pe o bancă.

— Cînd vom ajunge la spital, medicul te va examina, apoi vei putea să umbli și să alergi. Deocamdată să stai culcat — îi spuse ea.

Prin fereastra mașinii sanitare se vedeau numai etajele superioare ale clădirilor, astfel că Tolea nu putea să-și dea seama pe ce străzi călătorește. Dar acest lucru nu-l neliniștea. Cel mai mult îl ingrijora faptul că urma să i se facă o injecție. Se temea c-o să-l doară.

Curind, mașina intră pe poarta spitalului, oprindu-se în fața scării de la intrare. Doi sanitari deschiseră ușa mașinii și începură să tragă targa afară. Tolea încercă să sară în picioare, dar unul din sanitari îi spuse sever:

— Stai cuminte !

Totuși, Tolea voia să vadă încotro îl duc și în loc să stea culcat, se răsucea nervos, întorcînd capul în toate părțile.

— Ia te uită, ce băiat încăpățînat! bombăni sanitarul care mergea în urmă. Tu îi spui să stea culcat și el sare ca un „Hopa-Mitică".

Trecînd pe un culoar, sanitarii îl duseră pe Tolea intr-o cameră mare, luminoasă, cu pereții albi și plafonul inalt. Aici, ca și în culoar, mirosea a iod, acid fenic și alte medicamente. Unul dintre sanitari îl apucă pe Tolea de subsuori și-l culcă pe un pat inalt, acoperit cu o mușama albă.

— Stai așa. Acum are să vină doctorul, îi șopti lui Tolea sanitarul și, nu se știe de ce, il amenință cu degetul.

Tolea n-avu încotro, se culcă frumușel în pat.

Trecu multă vreme, dar doctorul nu mai venea. Tolea crezu că toată lumea uitase de el. După un timp însă, ușa se deschise și intră doctorul, însoțit de o soră.

Doctorul era un bătrînel îmbrăcat în alb : halatul îi era alb, boneta pe cap albă, și sprîncenele le avea tot albe. Pe nas purta ochelari. Repeta mereu cuvîntul „da", iar lui Tolea i se adresa cu „dumneavoastră" și „tinere".

— Da. Ei, dar cum s-a întîmplat, tinere, de ați ajuns sub mașină ?

Fără să mai aștepte răspunsul lui Tolea, doctorul își puse în urechi două tuburi subțiri de cauciuc și-i așeză pe piept un obiect rotund.

— Da... Am să vă rog să respirați adinc, tinere. Așa... mai adinc... respirați, repeta el mereu, mișcind aparatul acela metalic, ba în dreapta, ba în stînga.

După aceea își apropie degetul de nasul lui Tolea :

— Și acum, uitați-vă în vîrful degetului meu.

Și începu să-și plimbe degetul în toate părțile.

Tolea își rotea ochii în dreapta și în stînga, în sus și în jos, urmărind degetul doctorului.

După aceea, doctorul îl privi pe Tolea și pe o parte și pe alta, îl ciocăni peste genunchi cu un ciocănel de cauciuc și, adresîndu-i-se sorei întrebă :

— Dumneavoastră sînteți gata, Serafima Andreevna ?

— Sînt gata !

— Atunci, începeți ! spuse doctorul.

„Vai de capul meu ! Ce-o mai fi vrînd să înceapă ?" — se frămîntă în gînd Tolea.

De frică, simți o furnicătură în spate, iar inima i se făcu cit un purice.

— Să nu-mi faceți injecție ! se rugă el. N-am să mai fac nimic rău!

— Prostuțule ! zîmbi Serafima Andreevna. Cine ți-a spus că-ți fac injecție ? Nici prin gînd nu-mi trece.

Cu aceste cuvinte, ea se apropie de Tolea ascunzînd în spate seringa pe care o ținea în mînă. Cu mîna liberă, ea îl întoarse pe Tolea pe o parte și, ca în glumă, îl ciupi cu degetele de spate.

— Au ! țipă Tolea, simțind cum se înfige acul în piele.

— Mai încet, dragă, mai încet ! Gata ! Nu mai țipa ! Doar nu te mai doare...

— Da, nu mă mai doare ! răspunse plîngăreț Tolea.

— Acum, să stea culcat o jumătate de oră. Apoi puteți să-i dați drumul acasă. Numai să nu uitați să-i tamponați rana de pe frunte cu tinctură de iod, adăugă doctorul și ieși din cameră.

Serafima Andreevna îi unse rana cu tinctura de iod, apoi se așeză la masă și începu să scrie ceva intr-un caiet.

— Cum te cheamă ? întrebă ea.

(Va urma)

—Unde-l duceți ? — spuse Daria Semionovna. Doar v-a spus că s-a lovit de lada de gunoi.

— După părerea dumitale, dacă s-a lovit de o ladă de gunoi nu e nevoie de tratament ? Trebuie să i se facă cît mai repede o injecție împotriva tetanusului.

— De, d-aia sinteți medici, ca să știți ce injecții trebuie făcute, spuse Daria Semionovna. Iar tu, drăguțule, vino pe la noi, să te joci cu mingea după ce te faci bine ! — strigă ea

Luna septembrie aduce, o dată cu prima oră de curs, o dată cu prima temă și cu primul „prezent" ! la apelul catalogului, și cea dintîi recreație... Recreația nu poate fi despărțită de viața obișnuită a școlii, cum nu poate fi despărțită penița de toc. Recreația are locul ei în orar și, deși nimeni nu te critică dacă ești absent de la... recreație, toți copiii o respectă cu multă tragere de inimă. Ați auzit de vreun băiat care să întîrzie de la recreație ? Nu cred..

In recreație, fiecare are o ocupație a lui, la care adeseori meditează adînc încă din timpul orei. Firește, nu toți copiii folosesc ora de curs gîndindu-se la recreație, dar mai sînt unii care își închipuie că știu tot și de aceea nu catadixesc să fie întotdeauna atenți. Odată unul dintre acești „atotștiutori". Grigore Potrivitu, a dat

UN RASPUNS DE POMINA

Profesorul : *Grigore Potrivitu ! Vorbește-ne despre Mihai Viteazu.*

Grigore : *Mda... da... desigur ! (Ce mă fac, nu știu nimic, n-am fost atent la lecția trecută și nici n-am prea citit acasă!) Mihai Viteazu a fost un domnitor... viteaz, el a făcut multe... vitejii ! (Știi că merge ? Mă descurc eu). El a fost la fel de viteaz ca și Ștefan cel Mare... Și Alexandru cel Bun a fost viteaz ! El a domnit în Moldova ! (Halal de mine, uite ce le mai potrivesc) Moldova e o regiune foarte frumoasă ! Are dealuri, cîmpii și munți... In munți sînt multe oi, care... pasc. Oile însă pot să pască și la... șes. Șes înseamnă o cîmpie netedă ca un... stadion. Stadioanele sînt locuri unde se desfășoară meciuri de fotbal. Știți, Ozon e în mare formă la Rapid ! Acum două săptămîni a jucat extraordinar ! Pur și simplu extraordinar ! (Cred că am vorbit destul. Le-am potrivit bine. Ce notă mi-o fi pus ? Vai de mine : 2 ! Și eu care am vorbit atît de bine ! Nici într-o lucrare științifică nu găsești atîtea date despre Mihai Viteazu cîte am povestit eu !).*

CAVALERUL

Dar neplăceri pot să ți se întîmple nu numai cînd, în timpul orei, te gîndești la recreație, ci și atunci cînd, în vreme ce profesorul explică la matematică, tu citești pe sub bancă un roman de aventuri, cum i se mai întîmplă cîteodată lui Pandele I. Georgescu.

Vai, ce carte palpitantă !
Cavalerul ne-nfricat
Pe tîlharul Ochi-de-Sticlă
la duel l-a provocat.
Iată, spadele sînt trase...
Cavalerul a fandat...
(„Aria, copii, e simplă : π R²")
Ochi-de-Sticlă se ridică.
A căzut, dar nu-i rănit.
Un pumnal în mîna stîngă
strălucește otrăvit.
Cu priviri răzbunătoare,
armăsarului dă ghes.
(Va-să-zică, suprafața... raza...
las-c-am înțeles)
Ochi-de-Sticlă-nfige spada,
Cavalerului, din piept,
Doar mînerul îi mai iese,
însă tot rămîne drept.
Smulge spada-nsîngerată
și din nou e la atac !
(Suprafața... cercul... raza...
trei și paisprezece fac...)
După încă cinci minute
de duel necruțător,
Lupta ia sfîrșit ; urmarea,
în capitolu-următor.

...Iar a doua zi, Pandele
capătă un 3 ghebos
Ca un cavaler nevolnic
prăvălit din șa pe jos.

O PROBLEMA GREU DE REZOLVAT

Intr-o recreație au loc și multe discuții interesante. Iată-le pe Tanța și pe Silvia discutînd cu aprindere :

Silvia : *Ascultă, tu, am auzit că te-ai certat cu Anișoara ! ?*

Tanța : *Așa și este. E rea, nerecunoscătoare, nesinceră, nesuferită, uf !*

Silvia : *Cum s-a întîmplat ? Vă știam prietene...*

Tanța : *Nu-și dă seama ce vorbește, de aceea. Auzi, să spună despre mine că sînt certăreață !*

Silvia : *Tțț, ia te uită !*

Tanța : *Caut, zice, ceartă cu luminarea...*

Silvia : *Aș. Tocmai tu !*

Tanța : *Dacă-ți spun...*

Silvia : *Propriu-zis, din ce v-ați luat ?*

Tanța : *Săptămîna trecută, cînd eu și cu tine am fost certate, i-am cerut să nu mai vorbească nici ea cu tine.*

Silvia : *Și ?*

Tanța : *N-a vrut. A spus că n-are nici un rost, că ești o fată bună...*

Silvia : *Dar tu ? Tu ce i-ai spus ?*

Tanța : *Că nu-i adevărat, că ești nițel cam invidioasă, puțintel pîrîtoare, oarecum...*

Silvia : *Cum ai îndrăznit ? Să-ți fie rușine !*

Tanța : *Ba ție să-ți fie rușine ! N-am să mai vorbesc niciodată cu tine ! Ești rea, nerecunoscătoare, nesinceră. nesuferită, uf !*

...Acum, Tanța, pe care și Silvia și Anișoara o ocolesc, caută să dezlege următoarea problemă, ce-i drept, greu de rezolvat : s-a certat cu Silvia din pricina Anișoarei și cu Anișoara din pricina Silviei, sau s-a certat cu Silvia din pricină că s-a certat cu Anișoara că nu se ceartă cu Silvia și cu Silvia că s-a certat cu Anișoara care nu s-a certat cu Silvia ?

Voi ce credeți ?

...Dar iată, a sunat de intrare ! Recreația mare s-a terminat. La revedere... în recreația următoare !

AL. OVIDIU ZOTTA

FESTIVAL

Pe fundalul sălii imense, inundate o clipă de întuneric, s-a desenat deodată conturul luminos și tremurător al ecranului lat. Și în mijlocul ecranului, pe un tractor ce brăzda pămîntul, iată că a apărut și mult așteptatul personaj liliputan. Nu știu de avea nume, dar năstrușnica făptură „fixată" pe peliculă a cucerit într-o clipă sala, ne-a fermecat prin ingeniozitatea cu care l-au însuflețit cei care l-au creat.

Dinaintea ochilor noștri, pe ecran, apăreau concretizate în acțiunile personajului însești visurile îndrăznețe ale omului, ale constructorului socialismului : Ridicarea tehnicii pe treapta cea mai înaltă, făurirea de roboți care să ușureze munca omului, care să conducă tractoarele pe întinderile nemărginite ale ogoarelor. Ne-a încîntat acel „cîntec al tractoarelor" pe care l-am văzut și ascultat în seara zilei de 23 septembrie, cînd s-a deschis cel de-al doilea Festival internațional al filmelor de păpuși și marionete ce se desfășoară în aceste zile la București.

„Cîntecul tractoarelor", film realizat de cineastul Bob Călinescu, a consemnat începutul festivalului, fiind urmat de alte două filme cehoslovace — „Faust" și „Visul unei nopți de vară", transpunere pe ecran a comediei lui Shakespeare.

La cel de-al doilea Festival internațional al filmelor de păpuși și marionete participă 14 țări, care prezintă aproape 40 de filme.

Tot în aceste zile, aci, în capitala patriei noastre, are loc cel de-al doilea Festival internațional al teatrelor de păpuși și marionete, la care participă oaspeți din lumea întreagă — din Moscova și Leningrad, din Polonia și Ungaria, din Franța și Italia, din Belgia și Olanda, din Argentina și Rhodesia, și din multe alte țări de pe glob. Acest eveniment artistic cu caracter internațional constituie de bunăseamă încă un prilej de apropiere între popoare, de cunoaștere reciprocă, fiind în același timp o mare trecere în revistă a realizărilor artistice ale tuturor țărilor participante.

AL. DINU IFRIM

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București. Piața „Scînteii" tel. 17.60.10 17.61.00 ; Tiparul · Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din școli.